

Uchwała Nr XVI/133/2011
Rady Miejskiej w Słubicach
z dnia 27 października 2011 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Pani Krystyny Skubisz na bezczynność Burmistrza Słubic oraz nienależyte wykonywanie zadań przez dyrektora Zakładu Administracji Mieniem Komunalnym w Słubicach.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1071, ze zmianami) w związku z art. 229 pkt 3 Kodeksu Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zmianami), po rozpatrzeniu skargi Rada Miejska postanawia:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi Pani Krystyny Skubisz na bezczynność Burmistrza Słubic oraz nienależyte wykonywanie zadań przez dyrektora Zakładu Administracji Mieniem Komunalnym Rada Miejska w Słubicach uznaje skargę za bezzasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Słubicach do powiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi poprzez przesłanie skarżącemu odpisu niniejszej uchwały wraz z załącznikiem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do Uchwały RM

Nr XVI/133/2011

z dnia 27 października 2011 r.

W dniu 14 lipca b.r. do Rady Miejskiej w Słubicach wpłynęła skarga radnej Krystyny Skubisz, przekazana według właściwości przez Wojewodę Lubuskiego, na bezczynność Burmistrza Słubic w zakresie nieprawidłowości stwierdzonych w trakcie kontroli Zakładu Administracji Mieniem Komunalnym w Słubicach oraz brak nadzoru nad tą instytucją. Skarga została uzupełniona pismami z dnia 25 i 29 sierpnia 2011 r. Skarżąca w złożonych skargach zarzuca Burmistrzowi Słubic brak nadzoru nad wykonywaniem obowiązków przez podległych pracowników komórki kontroli wewnętrznej, brak nadzoru nad podległym dyrektorem Zakładu Administracji Mieniem Komunalnym, a także brak podstaw prawnych do przyznania komunalnego lokalu mieszkalnego Pani Teresie Rukawisznikow.

W zakresie zarzutów stawianych dyrektorowi Zakładu Administracji Mieniem Komunalnym skarżąca zwraca uwagę na następujące nieprawidłowości w postępowaniu dyrektora: zwłokę w wykonaniu zaleceń pokontrolnych, brak nadzoru nad użytkowaniem przez pracowników jednostki samochodu służbowego, a także nieprawidłowości w zakresie reprezentacji Gminy jako strony postępowania sądowego przed Sądem Rejonowym w Słubicach w sprawie sygn. akt. I Ns 58/10 o zastępcze wyrażenie zgody na podjęcie uchwały.

W trakcie rozpatrywania skargi ustalono, że do Urzędu Miejskiego w Słubicach w dniu 8 grudnia 2009 r. wpłynęło pismo z Centralnego Biura Antykorupcyjnego, na podstawie którego w/w jednostka przekazała zgodnie z właściwością anonimową korespondencję dot. nieprawidłowości w ZAMK, celem ewentualnego wykorzystania służbowego. Jednocześnie w piśmie poproszono o poinformowanie CBA o wynikach kontroli w przypadku jej wszczęcia (załącznik nr 1 do protokołu z posiedzenia komisji zwany dalej protokołem). W następstwie pisma z CBA Burmistrz Słubic zarządził kontrolę wewnętrzną, która wykazała nieprawidłowości w działalności ZAMK i określiła zalecenia pokontrolne (materiały dostępne w BIP w zakładce kontrola wewnętrzna). Zalecenia pokontrolne narzuciły na dyrektora ZAMK Krzysztofa Radkiewicza wprowadzenie szeregu procedur zwiększających przejrzystość stosowanych procedur organizacyjnych i związanych z wydatkowaniem środków publicznych w jednostce lub ich stworzenie dla zapewnienia prowadzenia gospodarki finansowej w sposób nieodbiegający od zasad przewidzianych w ustawie o finansach publicznych. O wynikach kontroli Burmistrz poinformował Centralne Biuro Antykorupcyjne 18 maja 2010 r. Faktem jest natomiast, że odpowiedź na zalecenia pokontrolne została zarejestrowana 6 grudnia 2010 r. Z wyjaśnień dyrektora Krzysztofa Radkiewicza wynika, że już od momentu otrzymania zaleceń pokontrolnych rozpoczął wprowadzanie procedur zwiększających przejrzystość gospodarowania środkami finansowymi i rozdzieleniu kompetencji pomiędzy poszczególnych pracowników w procesach remontowych i modernizacyjnych (załącznik nr 2 do protokołu). Faktycznie o podjętych działaniach informował Burmistrza na bieżąco, choć pisemna odpowiedź została przekazana do urzędu dnia 06 grudnia 2010 r. Należy podnieść, że brak przekazania przez dyrektora ZAMK pisemnej informacji o wprowadzonych zaleceniach pokontrolnych w terminie 30 dni od daty doręczenia zaleceń pokontrolnych nie potwierdza zarzutów stawianych przez

skarżącą a dotyczących braku nadzoru Burmistrza nad pracownikami odpowiedzialnymi za przeprowadzenie kontroli i dyrektorem ZAMK, a także nienależytego wykonywania obowiązków przez dyrektora ZAMK. Po pierwsze protokół w żadnym miejscu nie obligował kontrolowanego do przekazania informacji pisemnej, a skarżąca nie zarzucała braku informowania na bieżąco Burmistrza o wykonywaniu zaleceń ustnie. Po drugie określony termin był terminem instrukcyjnym w czasie którego kontrolowany zobowiązany został do podjęcia czynności w zakresie realizacji zaleceń przez samego Burmistrza. Ten sam organ akceptował wydłużenie terminu na rzetelne wprowadzenie zmian tam gdzie taka potrzeba była przez dyrektora jednostki zgłaszana. Proces realizacji zaleceń wymagał bowiem prac rozłożonych w czasie. Cały przebieg realizacji zaleceń był na bieżąco monitorowany i akceptowany przez Burmistrza, który uzyskiwał ustne informacje o podjętych czynnościach. Zgodnie z uzyskanymi wyjaśnieniami od dyrektora ZAMK niezwłocznie po wprowadzeniu wszystkich zaleceń przekazano pisemną informację o powyższym fakcie. Skarżąca zaś w żaden przekonujący sposób nie wykazała, że zalecenia pokontrolne nie zostały przez dyrektora ZAMK wykonane, albo zostały wykonane niewłaściwie, albo też wykonywanie zaleceń odbywało się w terminie przedłużonym przy sprzeciwie organu wykonawczego. Projekcja zaś przez skarżącą własnej oceny sposobu weryfikacji przez organ wykonawczy i działających w jego imieniu pracowników wprowadzenia zaleconych zmian przez dyrektora ZAMK nie legitymuje do uznania skargi za zasadną w tym zakresie. Nie są trafne podniesione zarzuty dotyczące lekceważenia przez dyrektora ZAMK zaleceń pokontrolnych w odniesieniu do niezawierania umów zlecenia na wykonywanie prac, które mają być realizowane w godzinach pracy co polecono w pkt. 5 zaleceń pokontrolnych OK-CM-0914/2/09 z dnia 9 września 2009 r. jak i w pkt. 19 zaleceń pokontrolnych KW-JC-0914-1/10 z 6 maja 2010 r. Żadna nowa umowa na wykonanie prac związanych z usuwaniem awarii po wystąpieniu pokontrolnym z 2010 r. nie została zawarta a poprzednio zawarte umowy zostały z dniem 7 maja 2010 r. zmienione poprzez usunięcie zakwestionowanego przez kontrolujących postanowienia.

W czerwcu b.r. odbyła się kolejna kontrola w ZAMK w zakresie wydatków na remonty lokali komunalnych oraz realizacji zaleceń pokontrolnych wydanych 6 maja 2010 r. Z zaleceń pokontrolnych (załącznik nr 3 do protokołu) wynika, że gospodarowanie środkami finansowymi uległo poprawie, doprecyzowania wymagają jeszcze m.in. zasady przeprowadzania rozeznania cenowego przy dokonywaniu wydatków na remonty lokali komunalnych bowiem choć są wykonywane to procedura nie jest wystarczająco przejrzysta oraz przestrzeganie ustawy o rachunkowości w zakresie nadzoru nad rzetelnością dowodów księgowych wystawianych przez dostawców lub usługobiorców. Nie znajduje więc potwierdzenia twierdzenie skarżącej, że żadne zalecenia pokontrolne nie były brane pod uwagę. Kolejna kontrola potwierdza, że Burmistrz dopełnił należytej staranności w wyegzekwowaniu zmiany zarządzania środkami finansowymi w zakładzie. Zakres kontroli w roku 2010 i 2011 świadczy o tym, że sprawy nie zostały zapomniane i nastąpiły zmiany proceduralne w działalności jednostki.

W ramach rozpatrywania skargi sprawdzono również fakty przytoczone przez skarżącą dotyczące publikacji zaleceń pokontrolnych. Stwierdzono, że zalecenia pokontrolne z 6 maja 2010 r. opublikowano w BIP, zakładka kontrola wewnętrzna, w dniu 10 maja 2010 r., zaś w dniu 26 kwietnia 2011 r. opublikowano sprawozdanie ze wszystkich kontroli przeprowadzonych w roku 2010, w którym nie wydawano zaleceń, a jedynie informowano o już wydanych zaleceniach we wszystkich

kontrolach. Wskazana forma udostępnienia informacji publicznej nie jest obwarowana żadnym terminem i stanowi uprawnienie organu.

Nie znajduje również potwierdzenia przytaczany przez skarżącą fakt, że samochód służbowy stanowi „prywatną taksówkę” dla pracowników ZAMK. Z informacji uzyskanych od dyrektora Krzysztofa Radkiewicza oraz jego zastępcy Tomasza Stupienko wynika, że nie posiadają oni potwierdzonych informacji jakoby samochód służbowy był wykorzystywany przez pracowników do celów prywatnych. Wystąpił jeden przypadek skorzystania przez pracownika z samochodu służbowego za zgodą zastępcy dyrektora (załącznik nr 4 do protokołu). W pozostałym zakresie pracownik użytkuje pojazd służbowy do celów służbowych, co zostało uregulowane odrębną umową z dnia 26 stycznia 2009 r., zgodnie z którą pracodawca może zezwolić pracownikowi na parkowanie pojazdu po zakończeniu pracy w miejscu jego zamieszkania pod warunkiem jego należytego zabezpieczenia. Powyższe zgodnie z wyjaśnieniami dyrektora ZAMK było uzasadnione przede wszystkim efektywnością wykonywanej pracy tj. wyeliminowaniem konieczności stawiania się w siedzibie ZAMK przy ul. Krótkiej (szczególnie w okresie zimowym) celem pobrania pojazdu służbowego i udania się do miejsca świadczenia pracy tj. na ul. Kopernika 7, gdzie mieści się warsztat należący do ZAMK oraz gdzie miejsce wykonywania pracy posiada grupa konserwatorów koordynowana przez pracownika poruszającego się pojazdem służbowym. Tamże pracownicy również potwierdzają przybycie do pracy na liście obecności. Rozwiązanie polegające na parkowaniu pojazdu służbowego w miejscu zamieszkania pracownika umożliwiło efektywne rozpoczynanie świadczenia pracy przez podległych majstrów już od godziny 7.00 co było rozwiązaniem ze wszech miar racjonalnym.

W ramach skargi nie rozpatrywano zagadnienia związanego z zakupem materiałów budowlanych, gdyż skarżąca nie skonkretyzowała o jakie materiały budowlane chodzi, z jakiego okresu itd. Dyrektor ZAMK nie stwierdził braków w zakresie materiałów budowlanych nabywanych przez zakład na potrzeby remontów lokali komunalnych lub prac remontowych we wspólnotach (załącznik nr 5 do protokołu).

W zakresie przydziału lokalu mieszkalnego przy ul. Kościuszki 13/6 w Słubicach ustalono na podstawie wyjaśnień dyrektora ZAMK i radcy prawnego zakładu, że lokal ten został przyznany na rzecz Pani Rukawisznikow zarządzeniem nr 216/2010 Burmistrza Słubic z dnia 3 grudnia 2010 r. Podkreślono, że zakład nie posiada wiedzy o tym jakoby w/w posiadała tytuł prawny do innego lokalu. Faktem jest natomiast, że na mocy decyzji administracyjnej w roku 1987 nastąpiła zamiana lokali, w której wskazana powyżej osoba została wpisana, jako zamieszkująca wspólnie z najemcą, zamiast współnajemca, co pozbawiało ją tytułu prawnego do tego lokalu. Zgodnie z § 5 uchwały nr XXXVII/354/02 Rady Miejskiej w Słubicach z dnia 28 marca 2002 r. w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy w przypadkach szczególnie uzasadnionych Burmistrz mógł kierować do zawarcia umowy najmu inne osoby niż spełniające kryteria dochodowe określone w § 4 tej uchwały. Rada Miejska nie zdefiniowała pojęcia „szczególnych okoliczności” pozostawiając powyższe uznaniu organu władzy wykonawczej Gminy. Za takie szczególne okoliczności Burmistrz w niniejszej sprawie uznał okoliczności, o których wskazano powyżej, a które znalazły swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu zarządzenia. Również podniesiona przez skarżącą okoliczność zameldowania na Os. Słowiańskim nie może mieć wpływu na zasadność podnoszonych zarzutów, albowiem zameldowanie jest wyłącznie czynnością materialno-techniczna a obowiązek jej dokonania wynika z ustawy o ewidencji

ludności i dowodach osobistych i nie przesądza ani o zamieszkiwaniu ani o tytule prawnym do lokalu. (załącznik nr 6 do protokołu).

W zakresie zaangażowania dyrektora ZAMK podczas procesu sądowego pod syg. akt: I Ns 58/10 (prawomocne postanowienie Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 13 kwietnia 2010 r.) ustalono, że sprawa dot. wyrażenia zgody na dokonanie czynności przekraczającej zarząd zwykły, a Gmina Słubice (reprezentowana przez dyrektora Krzysztofa Radkiewicza) była jednym z wnioskodawców w przedmiotowej sprawie. Powodem wniesienia wniosku do Sądu Rejonowego w Słubicach przez współwłaścicieli nieruchomości (w tym Gminę Słubice) był fakt, że jedna ze współwłaścicielek Teresa Dudkiewicz jako jedyna nie wyraziła zgody na podjęcie w dniu 29 stycznia 2010 r. uchwały nr 01/2010 w sprawie robót budowlanych dotyczących stropu klatki schodowej pomiędzy piwnicą a parterem w budynku przy ul. 1- go Maja 26. Uchwała ta zaś jako uchwała w sprawie przekraczającej zwykły zarząd wymagała jednomyślności wszystkich współwłaścicieli. Faktem jest, że wcześniej tj. 19 sierpnia 2009 r. podjęto Uchwałę nr 07/09, na którą powołuje się skarżąca, która dotyczyła remontu stropu klatki schodowej pomiędzy piwnicą a parterem. Roboty budowlane które miały zostać wykonane na mocy tej uchwały były prostym remontem polegającym na wzmocnieniu belek stropowych. Wspólnota przystąpiła do realizacji prac określonych tą uchwałą. W trakcie prac okazało się, że po odkryciu stropu belki uległy degradacji biologicznej w stopniu uniemożliwiającym ich wzmocnienie - co spowodowało bezcelowość kontynuacji prac określonych w uchwale nr 07/09. Odkrytą część stropu zabezpieczono płytami i na szerokości klatki schodowej wykonano balustradę z elementów drewnianych. Dnia 30 grudnia 2009 r. kierownik robót budowlanych nakazał wstrzymanie robót i opracowanie projektu budowlanego całościowej wymiany stropu, celem uzyskania pozwolenia na budowę. Wobec zmiany zakresu realizacji prac poprzednia uchwała nie mogła mieć zastosowania, a z racji tego, iż prace konieczne do wykonania zaliczyć należało do przekraczających zwykły zarząd, współwłaściciele nieruchomości zobowiązani byli zgodnie z art. 199 kodeksu cywilnego do pojęcia jednomyślnej uchwały w przedmiocie realizacji prac. W dniu 29 stycznia 2010 r. współwłaściciele podjęli próbę podjęcia stosownej uchwały. Zgody na jej podjęcie nie wyraziła Pani Teresa Dutkiewicz, która w tym dniu legitymowała się już prawem odrębnej własności lokalu. W tym stanie rzeczy wobec nałożenia obowiązku wymiany stropu przez Inspektora Nadzoru Budowlanego wspólnota mieszkaniowa złożyła wniosek do sądu o wyrażenie zgody na dokonanie czynności przekraczającej zarząd zwykły (załącznik nr 6 do protokołu). Komisja stwierdza, że działania dyrektora podjęte w przedmiotowej sprawie były zgodne z prawem.

Powyższe ustalenia, dowody w postaci załączonych dokumentów, a także złożone wyjaśnienia dyrektora ZAMK, Burmistrza oraz Sekretarza Gminy nie potwierdzają twierdzeń skarżącej, co powoduje, że skargę należy uznać za bezzasadną.

Jednocześnie informuję, iż w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego, zgodnie z art. 239 § 1 k.p.a.